

talt, saa troer jeg, at den Form, denne § 16 har faaet, er fremgaaet af de Forhandlinger, der have fundet Sted mellem begge Rigsdagens Thing og Regjeringen. Min Overbeviisning er imidlertid den, at § 16 gjerne kunde undværes. Jeg mener nemlig, at naar man har en Lov, som anordner, at Noget skal stee i det følgende Aar, og siger, at Pengene dertil, der ere ansatte i visse Summer, kunne udgives dertil, da bliver denne Lov eo ipso endeel af Finantsloven, og det er kun en formel Fyldestgjørelse af Grundlovens Bud, der er opnaaet ved denne Paragraph, som jeg iøvrigt ikke vil gjøre nogen videre Indvending imod. Naar der er anket over, at disse Udgifter skulle opføres paa Tillægsbevillingen for 1862—63, da kan dette altsaa erkjendes for overflødig efter den Betragtning, jeg nu gjorde gjældende angaaende hele § 16, hvorefter den kunde ansees mindre nødvendig; men Forlangendet om Tillægsbevilling staaer dog i nære Forbindelse med hele det finantsielle System, der har udviklet sig igjennem Forhandlingerne her i Rigsdagen; thi det har egentlig været Grundsætningen for Forhandlingerne her, at naar man ikke har haft en Afgift under tilbørlig og grundig Prøve gjennem Finantslovens Behandling, ønsker man saa tidlig, som muligt, at komme til at prøve den. Naar altsaa Rigsdagen forlanger, at der, naar den kommer sammen igjen, efterat Finantsaaret er ude, skal finde en Forhandling Sted igjennem den Lov, der træder istedetfor Finantsloven, om Detaillen af denne Afgift, da troer jeg, at det er i nøie Overensstemmelse med den Praxis, der har været fulgt i det Hele, og som jeg ikke skjønner, at det nu vilde være Tid at afvige fra. Det er disse Betragtninger, der have paatrængt sig mig med de Bemærkninger, som kom fra det ærede Medlem, der tidligere var Ordfører i denne Sag, men som jeg indrømmer ere af væsentlig formel Natur og derfor ikke skal opholde mig videre ved.

Wessely: Jeg havde egentlig begjært Ordet for at gjøre en Bemærkning med Hensyn til det Foredrag, vi hørte om den Ordning af de finantsielle Forhold, som har fundet Sted paa Grund af den kongelige Befjendtgjørelse

af 4de October d. A. Dette vil nu efter den høitærede Finantsministers Foredrag være mindre nødvendigt, men det maa dog være mig tilladt at erindre de ærede Herrer, der vare Medlemmer af denne Forsamling, dengang den Ordning, som den nævnte kongelige Resolution har afløst, stete, om, at jeg dengang fremsatte min Ansøgning om, at den da indførte Ordning ikke var hensigtsmæssig. Jeg har ikke fundet Anledning til at forandre den; jeg støttede mig imidlertid dengang ikke paa nogen af de Grunde, som det ærede Medlem, der omtalte denne Ordning, fremsatte som dem, der ere blevene fremsatte derimod. Jeg skal heller ikke nu gaae ind paa en nærmere Oplysning af de omtalte administrative Forholdsregler og Forandringer, der ere foreslaaede, men tillade mig at minde om, hvad jeg dengang ansaae for at være Hovedpunktet, og som jeg endnu anseer for at være det, og som tildeels er blevet berørt af den meget ærede Finantsminister, men, som det forekommer mig, ikke med den Vægt, som man bør lægge derpaa og som idetmindste jeg maa lægge derpaa. Det er nemlig den Betragtning, at idet vi ere Medlemmer og Borgere af Kongeriget, ere vi tillige Medlemmer og Borgere af Fællesstaten. Det gaaer i mine Tanker ikke an at dele sig; man kan ikke være for en Deel Borger af den ene Deel af Staten og for en Deel af den anden, nei, man er heel Borger af Fællesstaten og heel Borger af Kongeriget. Ligesaa lidt som det nu i mine Tanker er muligt at dele sig, ligesaa lidt kan jeg see, at det er hensigtsmæssigt, at Finantsbestyrelsen skal være deelt, og det er da ikke blot de lavere administrative Forhold, jeg sigter til, nei, Foreningen i Een paa den øverste Spids — i Finantsministeren. Det er den ene Finantsminister, som det kommer an paa, naar der tales om et finantsielt System i en Stat, hvilket efter min Ansøgning kun kan overholdes og gennemføres af een Mand. I det Dieblit, man sætter to forskjellige Mænd til at passe paa to forskjellige Kasser, saa vil det, som den ærede Finantsminister allerede hentydede til, i Fremtiden føre Strid mellem de to Finantsministre, om hvilken finantsiel Ansøgning der skal gennemføres i det hele System, og hvem fejrer da? Ja, det har den